

Anička a šťastie

Malá Anička sedí na stoličke a už pol hodinu rozmýšľa, čo by mohla robiť. Nevie na nič prísť. Všetky domáce úlohy má už urobené. Zajtra má predsa narodeniny a zrazu nevie čo si má počať s toľkým časom. Keďže na nič nepríde, odchádza do obývačky za svojimi rodičmi. Mamička ju volá na večeru. Ako krásne to vonia. Otecko sedí v kresle a číta noviny. Anička ho zavolá ku stolu a všetci sa spolu navečerajú.

V noci, sa na jej prekvapenie, ani raz nezobudila. Celú ju prespala. Snívalo sa jej, že dostane veľkú tortu a kopolu darčiekov. Všetkých dvanásť sviečok jasne svietilo, pokiaľ ich nesfúkla.

V deň narodenín div nevybuchla od zvedavosti, aké prekvapenie jej pripravili rodičia. Do domu neprišli len jej kamarátky, ale aj celá ich rodina. Anička sa vrhla do obývačky, kde na ňu všetci čakali. Každý mal pripravený jeden darček. Kamarátky sa navzájom postrkovali, aby získali miesto v rade čo najviac vpredu. Víťazka tak mohla prvá pogratulovať oslávenkyni. A potom to prišlo. Anička otvárala tašky a krabice, raz vytiahla pekný ružový zošit, potom vodové farby. Z každej maličkosti sa potešila, pretože vedela, že bola darovaná s láskou. Keď k nej pristúpili rodičia s radosťou si zobrala krabicu a začala ju pomaly odbaľovať. Všetci sa okolo nej zhrkli a vytvorili kruh. Tvárili sa, ako keby nevedeli, čo dostane. Skoro omdlela, keď uvidela čo sa skrýva vo vnútri. Z otvorenej krabice na ňu vyskočil psík a s nadšením jej začal olizovať celú tvár. Anička sľúbila, že sa bude o nového kamaráta dobre starať a dávať na neho pozor. Po dlhom rozmýšľaní sa rozhodla, že sa bude volať Dunčo.

O dve hodiny sa všetci rozlúčili a pobrali sa domov. Anička bola síce unavená, ale aj tak išla s Dunčom do lesa za domom. Všetko už dobre poznala, každý jeden peň aj krík. Vedela, v ktorých stromoch bývali veveričky. Dala im aj mená, aby ich mohla rozoznať. Spolu s Dunčom sa prechádzali, kým sa nezačalo pomaly stmievať. Anička by už išla domov, ale Dunčo niekam odbehol, lebo zazrel srnku. Zrazu sa pred Aničkou zjavil medveď. Veľmi sa preľakla, pretože ešte nikdy nevidela medveďa tak zblízka a hlavne počula, že sú nebezpečné. Vystrašene ustupovala. Medveď sa tiež divil a postavil sa na zadné. V tom pribehol Dunčo. Aj keď bol ešte šteniatko, neušiel ale začal štekať. Medveď sa zľakol, keď počul tak vysoký zvuk a zmizol v lese. Anička sa ešte chvíľu spamätávala z toho čo sa stalo. Na ceste domov už stretla len veveričky kukuričky a jeleňa. Dunčo ju poslušne nasledoval. Rodičia sa jej pýtali, prečo je tak vystrašená a čo toľko objíma Dunča. Porozprávala im všetko. Najskôr sa vystrašili, ale potom povedali Aničke, že mala veľké šťastie.